ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-3844
Опис № 14
Архівний № 961

Управління СБУ
по Сумській області

Фильтрационное

ДЕЛО № 191

Бобтайло
Дмитрий
Никитович

На 8 листах

Начато: 30 января 1945 г.
Окончено: 27 апреля 1955 г.

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 14
Архівний № 954

венському місті Крані один з старих робітників сказав мені:

—У мене один син загинув у партизанах, один працює разом зі мною майстром інструментального цеху. Я дожив до шестидесяти років і не пам'ятаю, коли я був вільним. Тіто дав мені свободу. Моя стара вперше в житті дістала право голосу. Три мої дочки теж голосуватимуть вперше. Нарешті, нас визнали за людей, — закінчив старик.

Якось уночі я сидів біля багаття з македонськими пастухами. Над нами сяяли зорі ясного македонського неба.

Пастух Ніколов сказав:

— Хіба у когось може бути сумнів в тому, що Македонія голосуватиме за Народний фронт, за уряд нашого дорогого Тіто?

Слова македонського пастуха були пройняті щирістю і переконливістю.

Один з боснійських православних священиків, показуючи мені подерту рясу і діряві черевики, сказав:

— Я служитель бога, я вірю в справедливість. Наш народ голосуватиме за Народний фронт. Щонеділі в церкві, під час служби, я говорю своїм парафіянам, що правда на боці Народного фронту. Я щодня молюся за маршала Тіто, за тих, хто завоював свободу нашій країні. Молюся і за живих бійців, і за тих, що героїчно полягли в борні. У нас сьогодні мало хліба, ветха одежа, але є найдорожче в житті людини — вільна батьківщина.

В зруйнованому чорногорському місті Подгориці на аеродромі я зустрів сивого селянина Марка Поповича, на грудях якого блищав почесний знак партизанського бійця з 1941 року.

— Раніш я не вмів ні читати, ні писати, — сказав мені Марко. — Принаймні сім місяців на рік я сидів у тюрмі за те, що часом наважувався запитувати, коли ми будемо належати самими собі і перестанемо бути рабами. В 1941 році, коли пролунав перший постріл партизанського руху, я разом з усім селом пішов у партизани. Нас загинуло в боях, але уцілілі билися до останнього дня. Як же ви можете запитувати, за кого ми будемо голосувати? — гнівно закінчив він.

В спальному вагоні швидкого поїзда між Белградом і Загребом я розговорився з пасажирами — переважно представниками інтелігенції та купецтва Белграда, Загреба і Люблян. Мушу признатися, що тоді я з деяким недовір'ям слухав запевнення купців про те, що переважна більшість з них голосуватиме за список маршала Тіто, за кандидатів Народного фронту. Зараз, коли ми знаємо, яку велику

бачив, що справи Мілана Грола та інших реакціонерів зовсім погані, він перед самими виборами подав у відставку, щоб викликати кризу в народному уряді. Але й ця віроломна махінація не вплинула на нормальний хід підготовки до виборів.

В Югославії всім ясно, чому опозиція навіть не брала участі у виборах. Головна її ставка — зірвати вибори з допомогою іноземного натиску — провалилась. В самій країні опозиція спиралася переважно на амністованих четників, на 17 католицьких єпископів, що написали пасквільне звернення проти Народного фронту, на тих, хто безпосередньо співробітничав з окупантами. Але вибори наочно показали слабкість цих реакційних сил в Югославії.

Підготовка до виборів була бурхливою. Усі чекали 11 листопада, як дня народного торжества. До виборчих комісій залучались представники всіх верств населення — робітників, селян, інтелігенції, духівництва, купецтва.

Як в роки запеклих партизанських боїв, так і в дні підготовки до виборів представники югославської інтелігенції— професори, письменники, інженери, доктори та ін.—показали себе відданими синами народу. Мені доводилось розмовляти з професорами і студентами белградських університетів. Вони брали активну участь у виборчій кампанії і готувалися віддати свої голоси за кандидатів Народного фронту.

Я був свідком подорожей маршала Тіто по різних районах Сербії, Македонії, Боснії, Хорватії. Я чув його палкі промови. Той, хто спостерігав, з яким ентузіазмом народ скрізь зустрічав свого улюбленого вождя, не міг сумніватися в результатах виборів і в перемозі Народного фронту.

Десятки тисяч людей оточували трибуни, з яких виступав Тіто. Я бачив, як обіймала Тіто восьмидесятилітня македонка Напа Пінджурова, бабуся героїчного героя Страшо Пінджурова. Сльози щастя блищали у неї на очах. Вона говорила:

— Щаслива я, мій молодий батьку, що дожила до цього дня, коли побачила свого нашого любимого народного юнака.

Старуха Напа висловлювала найінтимніші думки мільйонів дочок і синів Югославії.

— Я піду голосувати за тебе і за твоїх кандидатів, — дорогий синочку, — продовжувала вона. — Зі мною підуть моє численне покоління, підуть усі, хто любить свободу та свою країну і шанує пам'ять тих, що полягли за святу справу.

Напередодні виборів вулиці югославських міст були прикрашені гірляндами квітів. Вітрини магазинів були красиво декоровані. Всі дуже нетерпляче ждали

об'єдналися під прапором Народного фронту, під прапором Тіто. Ще зовсім недавно серби й хорвати різали один одного: національна ненависть розпалювалась реакцією. Зовсім недавно боснійські мусульмани і православні ворогували між собою. Зовсім недавно македонців не визнавали за націю. Владарі Югославії — як внутрішні, так і іноземні — діяли за принципом: «Розділяй і пануй». Визвольна війна згуртувала народи Югославії. Партизани різних національностей пили воду з однієї чашки, їли з однієї миски, стоячи пліч-о-пліч, стріляли в одного й того ж ворога, мусульманин і православний спали, прикрившись однією шинелею, і виносили з поля бою пораненого друга іншої віри.

Після війни робітники Югославії уперше дістали право на восьмигодинний робочий день. Селяни дістали землю. Жінки назавжди розкріпачені. Сьогодні ви не побачите в Югославії жодного села, де не було б початкової школи. А в старій Югославії шкіл не було в сотнях сіл, і 90 проц. селянства не вміло ні читати, ні писати.

9 листопада на мітингу в 6-му районі Белграда народний герой генерал-лейтенант Олександр Ранкович виголосив передвиборну промову. Він заявив:

— Політичні діячі старої Югославії завжди звертались до народу перед виборами, обіцяючи йому золоті гори. Ми нічого не обіцяли, тому що ми дали все, що тільки могли. Ми дали це протягом чотирьох років народно-визвольної боротьби і кількох місяців після визволення нашої країни від окупантів та їх слуг.

Народ зрозумів сенс цих мужніх слів.

Як показали результати виборів, справжня демократія запанувала в Югославії. Участь у виборах була високою, небувалою в цій країні. Народ голосував за кандидатів Народного фронту. Тут стало відомо, що лондонська газета «Таймс» назвала результати виборів «Тріумфом ідей і організації руху народного визволення».

Важкі завдання стоять перед демократичною Югославією. Але маршал Тіто та інші народні кандидати обіцяли своїм виборцям бути вірними провідниками програми Народного фронту. Народи Югославії дають віру обіцянкам свого любимого маршала, свого вождя, який разом з ними із зброєю в руках бився проти німецько-фашистських окупантів та їх запроданців.

Попереду—дні розквіту країни, народи якої в другій світовій війні з честю завоювали своє почесне місце серед справді демократичних націй світу.

Георгій МДІВАНІ.

Белград, листопад 1945 року.

Пам'ятник полеглим радянським воїнам у Варшаві-Празі

ВАРШАВА, 19. (ТАРС). Вчора на центральному майдані варшавського передмістя — Праги відбулося відкриття пам'ятника бійцям і офіцерам Червоної Армії, що полягли в боях за визволення Польщі від гітлерівських окупантів.

Пам'ятник являє собою величезну з чорного мармуру колону, увінчану бронзовими фігурами бійців Червоної Армії, що йдуть у бій. Біля п'єдесталу колони — 4 бронзові фігури солдатів Польського війська і бійців Червоної Армії. На колоні — напис польською і російською мовами: «Слава героям Червоної Армії, що полягли за визволення Польщі! Братам по зброї, які віддали життя за свободу і незалежність польського народу, споруджують цей пам'ятник жителі Польщі. 1945 р.».

Тисячі жителів Праги і Варшави вчора зібралися на церемонії відкриття пам'ятника. На трибуні президент Крайової Ради Народової Берут, прем'єр-міністр Осубка-Моравський, члени уряду, представники демократичних партій Польщі, громадські діячі та ін.

На мітингу були присутні посол СРСР в Польщі т. Лебедєв, радник посольства СРСР у Польщі т. Яковлев, радянський військовий аташе генерал Маслов і представники дипломатичного корпусу.

На пам'ятник були покладені вінки від польського уряду, командування радянських окупаційних військ у Німеччині, командування Польського війська, польських профспілок та інших громадських, культурних і політичних організацій Польської республіки.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Київ, вул. Коцюбинського № 7. ТЕЛЕФОНИ: комутатор 4-02-69

о вимірювати
ератури. Завдан осконаленої конструкції.
напередодні ві го дало хороші наслідки.

Курси ьтури

кий Комітет в ю курси на 120 чоловік.
спорту при РНІ ганізуються при Харківсь-
и для перепі ровському та Львівському
районних комітет
ри Державному льтури.

АТЕРІАЛИ БЛІОТЕКИ
БУВАННЯ ГЕТАХ І СЕЛАХ.
ОВА У ВОЛ

міста Волочис розширюється бібліотечна
області знайд За час, що минув з дня
зання там славн убліки від німецьких за-
генерала Брусі то 23 обласних бібліотеки
генерал Брусіло 1 дитячу обласну бібліо-
них та міських бібліотек.
Південно-Захі увага приділяється розгор-
Волочиську на ної сітки в Закарпатській
и, де детально ідкрито обласну бібліотеку
завши, що, не дитячу обласну бібліотеку
і атаки ворога, комплектовано 7 окружних
й наступ й доп аром в Закарпатській Ук-
ному фронтові. рито ще 4 окружних та 2
розроблений п ки.
який згодом ді могу бібліотекам України
прориву. еспубліки, зокрема РРФСР,
и понад 1.700.000 книг.

Не зважаючи на похмуру погоду, увечері на вулиці, площі вийшли десятки тисяч ленінградців, щоб спостерігати артилерійський салют.

Проміння прожекторів, прорізаючи вогку імлу, осяяли святкові натовпи і обриси архітектурного ансамблю Ленінграда: будинки Зимнього палацу, шпиль Адміралтейства, пам'ятник Петру І на Неві.

Рівно о 19 годині ленінградці почули початок могутньої симфонії артилерійського салюту. Пролунав перший залп, і в повітря, освітлюючи яскравим, феєричним світлом небо, злетіли снопи ракет. Луна нем далекобійні гармати ворога, які обстрілювали Ленінград. Вони таранили потужну оборону німців під Шліссельбургом, Пулковом і Оранієнбаумом.

Пролунав новий залп артилерійського салюту. Потім третій, четвертий, п'ятий... Знову й знову злітали вгору різнокольорові вогні ракет.

Увечері в клубах і палацах культури відбулися зустрічі трудящих з артилеристами — учасниками прориву ворожої блокади під Ленінградом. Було дано концерти, присвячені Дню сталінської артилерії.

В столиці Радянської України

Столиця Радянської України Київ урочисто відзначила День артилерії.

В окружному будинку офіцера 18 листопада відбулися урочисті збори генералів і офіцерів Київського гарнізону разом з представниками партійних, радянських і громадських організацій Києва, присвячені Дню сталінської артилерії.

З доповіддю виступив генерал-полковник артилерії тов. Краснопєвцев.

Збори і вечори відбулися також і в ряді військових частин та військових училищ Києва і округи.

У вечірні години Київ був осяяний різнобарвними вогнями ракет і спалахами гарматних залпів.

Разом з Москвою, Ленінградом, багатьма іншими містами радянської Батьківщини Київ салютував на честь сталінської артилерії.

Ній технічний ступінь

грізний для Віт
до передгір'ї
жої навали в
оборонному зав
ому з кутків
дження марган
го виробництва
роєння бракув
сталі. Був єди
аль якоюсь інш
ж треба було
лей була післ
шою, ніж досі.
м завданням і
рг заводу Бо
цював з тим
ала тодішня
нера-більшовик
емогло. Він у
ання і довів,
нцевисту ста
відповідному
Він довів це до
умнівам багат
ніше, — це бу
ктикою, — бе
х машин на ф
чним став фа
ступаються мі
роблялися рані
, і — більше
ь їх триваліс
інженера у ве
ворогом. Мета
е звання лаур

ми зустрічаєм
у машинобуді
Олексійович п
. Вперше після
він користуєт
ся по-своєму:

мови, читає іноземні тех-
Згадуючи про свою роботу
він каже:
збагатили нас величезним
освідом, навчили перемагати
ливо і швидко розв'язувати
ничі завдання. Та нові, ще
дання стоять перед нами
вдосконалювати свої знання.
еталург показує в цьому
м інженерам. З справжнім
розповідає тов. Носков про
Ширше застосування литва
ові методи литва кольорових
бництва штампів. Працюючи
знаходить час і для вдоско-
х знань з іноземних мов, і
над дисертацією на звання
ехнічних наук.
е тепер не можна, — пере-
рить він.
командири виробництва гли-
ють величезну вагу тих зав-
поставив товариш Молотов у
ді 6 листопада: «Ми повинні
а досягнення сучасної світової
сіх галузях промисловості і
осподарства та забезпечити
всебічного руху вперед радян-
і техніки».
к начальника сталетопного
Петриченко готує дисертацію на
способи топлення спеціальної
ртенівській печі». Ця наукова
посередньо зв'язана з практич-
емою, в розв'язанні якої він
ь.
потрібна була певної марки
топили звичайно в електропе-
дина електропіч не давала по-
ькості металу.
варити таку сталь в мартені,

ганцю. Отож, довелося шукати такого способу витопу спеціальної сталі в мартені, який забезпечив би високу якість металу і водночас не вимагав би збільшення витрат феромарганцю. Такий метод знайшли. Він витримав перевірку у виробничих умовах.

— Я заглибився в спеціальну наукову літературу, — говорить тов. Петриченко, — і по-новому осмислив те, що робив досі. Я бачу прямий шлях там, де раніше просувався напомацки. Я бачу можливості йти вперед певніше, швидше. Для цього треба вчитися, вчитися самому і вчити інших.

На орденоносному машинобудівельному заводі інженери опановують техніку, підвищують свою кваліфікацію і допомагають в цій справі робітникам.

Сталеливарному цеху потрібні технологи. Якщо самим не підготувати їх, то ніхто технологів, принаймні в найближчий час, не дасть. Тому тут створили школу технологів-практиків. До неї приймають робітників заводу, які мають середню освіту. Були створені групи підвищення кваліфікації для майстрів по окремих спеціальностях. Тепер для них організується поглиблене навчання — майстрам викладатимуть теорію металургійних процесів, технічне креслення, розповідатимуть про спеціальні види литва.

Люди, які в роки війни віддавали всі свої сили, свій досвід оснащенню нашої армії, прагнуть тепер піднятися на вищий ступінь техніки, озброїтись найновішими даними науки.

Працює над дисертацією начальник термічного цеху тов. Ломако. Тема його роботи — вплив термічної обробки на одну з спеціальних сталей. Питання цементації розробляє заступник начальника цеху тов. Любарський.

На заводі обговорюють перспективи нового п'ятирічного плану. Захоплюючі перспективи! Протягом четвертої сталінської п'ятирічки відбудований завод має набагато збільшити обсяг продукції, дати народному господарству потужні, вдосконалені машини.

Щоб здійснити це, треба швидше запроваджувати у виробництво досягнення науки. Інженери вирішили щільніше зв'язатися з науково-дослідним інститутом, систематично влаштовувати лекції вчених. Найкращі науковці читатимуть лекції на теми, які найбільше цікавлять інженерів.

Говорячи про навчання спеціалістів, начальник цеху тов. Пашин пригадує одну з своїх закордонних зустрічей. Незадовго до початку війни він приймав устаткування від однієї фірми. Розговорився якось з робітником, що змащував і пакував частини верстатів. Велике було здивування радянського спеціаліста, коли він дізнався, що цю роботу протягом двох років виконує кваліфікований інженер-механік.

— Що я маю робити, — з гіркотою сказав той, — коли ніяк не можу дістати іншої праці.

Згодом він поділився своєю радістю: його поставили знімати індикаторні діаграми на дизелях. Як відомо, і для цієї роботи не потрібно надто великої кваліфікації.

— Так ось, — каже тов. Пашин, — згадуючи про це, я думаю: як багато дає нам Вітчизна для творчого зростання, для того, щоб рухати вперед науку і техніку, щоб вчитися самим і вчити інших, щоб забезпечити небувалий розквіт нашої країни.

Д. ВІРИН,
кор. «Радянської України».
м. Харків.

Nr. 40246
Fin. Sk. Nr. 1416 Katastr. (öster.) Katastr. (austr.)
Hypothekauszug
Wypis hipoteczny
100.000. III.1943

+/2

Протокол допроса

1945 года октября м-ца 30 м Ямполь я старший с-т рай инспектор РОПКВД Ямпольского Попанченко с/го числа допросил репотрамированого.

Бовтанов Дмитрий Никитович год рождения 1909, уражениц, и житель с Журавка Ямпольского рна сумской области, из крестьян-бедняков украинец образование 5 классов б/п, холост, в данный момент не работает, был за ранние судим, по указу от 10/VIII-40 г. за дачу ложного показания, предупреждаю статью 89 ук. усс. Бовтано

По существу задолых вопросов, поясним следующие.

Вопрос: Скажите Бовтанов, кто из ваших родственников, служил в карательных немецких органах, и где они находятся.

Ответ: В немецких карательных органах из радных никто не служил.

Вопрос: Где вы проживали в период немецкой окупации, и чем занимались

Ответ: Проживал в с Журавка занимался сельском хозяйстве.

Вопрос: При каких обстоятельствах, вы выехали в Германию и чем занимались там.

Ответ: В Германию я уехал добровольно по случаю того что сожгли дом отца, и растрилли его, а также и брата, растрилали немцы за связь с партизанами, я также призирался ими, и боясь растрела уехал в Германию в город Штайберг работал на Кислотной фабрике, простым рабочим. Бовтано

Lfd. Nr. | des Grund bogens arkusza gruntów | VORNAME UND NAME DES EIGENTÜMERS IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA | Bauparzellen budowlane | Grundstückparzellen gruntowe | PARZELLEN PARCELE

Вопрос: Подвергались ли вы репрессии из стороны немецких властей и за что.

Ответ: Подвергался репрессии за не выход на работу, на месяц тюремного заключения.

Вопрос: Кого вы знаете из лиц перешедших на сторону Немцов.

Ответ. Из лиц перешедших к Немцам не кого не знаю.

Вопрос: Скажите кто был из ваших знакомых из вами в Германии, и повидение их

Ответ: Со вместно со мной знакомых не было никого.

Вопрос: Кто можетъ подтвердить ваше показание, о причине вашего виезда в Германию.

Ответ: Петруня Анна Семеновна Бовшана Александра Тимофеевна

По существу заданых вопросов дополнить не мого, со слов моих записано верно прочитано в слух, в чем распусуюсь: Бовшана

Допросил: с-т Рай инспектор РО НКВД.

Nr. 40246

Fin. Sk. Nr. 1416 Katastr. (oster.) Katastr. (austr.)
Hypothekauszug
Wypis hipoteczny
100.000. III.1943

Lfd. Nr. Lwh.	Nr. des Grund bogens Nr arkusza gruntów	VORNAME UND NAME DES EIGENTÜMERS IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Bauparzellen budowlane	PARZELLEN PARCELE Grundstückparzellen gruntowe

СПРАВКА.

Гр-на. Бовтало Дмитрий Никитов.

Из села. Журавка, Ямпольский р-н.

По опер. учетам ямпольского РО НКВД не проходит.

НАЧАЛЬНИК ЯМПОЛЬСКОГО РО НКВД

СТ. ЛЕЙТЕНАНТ МИЛИЦИИ ИВАНСКИЙ

17/XII 45

5/4

СПРАВКА.

Гр-ка. Бовтана Дмитрий Никит

по селе. Журавка, Ямпольский р-н

по одер. учетам Ямпольского РО НКГБ за прохо

дит.

НАЧАЛЬНИК ЯМПОЛЬСКОГО РО НКГБ

СТ. ЛЕЙТЕНАНТ [illegible] СТАНЕЛЮ.

УССР
Журавский Чисп.
депут-труд
27/X 45 год

№406

Справка

Дана гр-ну с Журавки Ямпольского района Сумской области Бовтало Димитрий Никитович род 1909 года

В том, что выехал в Германию в марте месяце 1942 года и прибыл 24/X 1945 года. Справка видана для предявления в паспортный стол.

Пред Чисп. [signature]

Секретарь. [signature]

143

Регистрационный лист

на прошедшего регистрацию в лагере № 246 или СПП №

(ненужное зачеркнуть), дислоцирующегося в населенном пункте Цизар Германия

1. Фамилия, имя, отчество	Бавбалов Дмитрий Никитович
2. Год и место рождения	1922 года, Сумской обл. Ямпольского р-на, село Журавка, Готнее с/сов.
3. Национальность Украинец	4. Образование 5 кл.
5. Специальность	счетоводства.
6. Последнее постоянное место жительства и работа на территории СССР (для военнослужащих указывается наименование воинской части).	Сумской обл. Ямпольском р-не, село Журавка, Готнее с/сов.
7. Состоял ли в ВКП(б) или ВЛКСМ	(Не) состоял чл. ВЛКСМ.
8. Почему оказался на территории другого государства	Сумской обл. Ямпольском р-не, село Журавка, Готнее с/сов.
9. Подвергался ли арестам, допросам, задержаниям, штрафам со стороны немецких властей (когда, где и за что)	24/IX-1942 году был арестован Гестапой и находился в тюрьме, гор. Шостки, Сумской обл. На один месяц за связь с партизанами.
10. Содержался ли в спецлагерях противника и что там делал (указать наименование лагеря и адрес)	содержался в лагере: гор. Шнайберг, шкр. Вольфрамхаузен в карантине. и работ. На Заводе Чернорабочим
11. Проходил ли службу в немецкой армии, полиции, отрядах, воинских частях, госпиталях, строительных и иных батальонах, создававшихся противником; служил ли в немецких учреждениях, предприятиях, организациях (в каких, в качестве кого).	Не служил.
12. Какие отобраны документы при регистрации	документы не отобраны.
13. Где проживают близкие родственники, кто именно (указать точный адрес)	родственники: мать, проживает Сумской обл. Ямпольском районе село Журавка.
14. Куда следует на постоянное жительство	Сумской обл. Ямпольский район, село Журавка Готнее с/сов.

Правильность данных мною сведений подтверждаю.

подпись: Бавбалов.

Регистрационный лист заполнил

подпись: мл/ Ксенин

Регистрационный лист проверил:

Председатель регистрационной комиссии НКВД СССР

подпись: ст. лейтенант Сидоренков.

Удостоверение о направлении на постоянное местожительство получил:

Бавбалов.

(подпись регистрируемого)

Убыл из лагеря «—» ——— 194 г.

НКВД СССР

Проверочно-фильтрационный пункт

Город Гизар

Видом на жительство служить не может

Действительно по «1» октября 1945 г.

Фото-карточка

УДОСТОВЕРЕНИЕ

Выдано Бавталов Дмитрий Никитович.
(фамилия, имя, отчество)

год рождения 1909, место рождения Сумская обл. Ямпольского р-на село Журовка

в том, что он по прибытии из г. Штейберг Германия с „28" Июня м-ца по «31» августа м-ца 1945 г. содержался в 246 лаг. проверочно-фильтрационном пункте НКВД СССР и следует к избранному месту жительства Сумская обл. Ямпольский р-он село Журовка
(указать точный адрес)

Удостоверение по приезде к месту жительства должно быть сдано в местный орган НКВД для получения вида на жительство.

Начальник проверочно-фильтрационного пункта

(печать) Майор: Квартанов (подпись)

Проверочно-фильтрационная комиссия НКВД СССР

ПЕЧАТЬ № 49

45-443

"ТВЕРДАЮ"
Председатель районной
проверочно-фильтрационной комиссии
17 декабря 45 г.

Ивашин

8 8

7

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

по фильтрационному делу.

м. Ямполь 12 Декабря 1945 г. Мы члены проверочно-фильтрационной комиссии при Ямпольском ВО НКВД рассмотрели фильтрационное дело на репатриированного советского гражданина Говтало Дмитрий Никит. прибывшего к месту жительства с. Журавка Ямпольского района Сумской области 30 Октября 45 г. и найдя, что на проверяемого репатрианта компрометирующий материал не располагаем, руководствуясь приказом НКВД НКГБ № 00706-00268 от VI-45 г.

ПОСТАНОВИЛИ:

Считать гражданина Говтало Д. Н. проверочный и фильтрационное на его дело сдать в архив 1 спец. отдела УНКВД для хранения и взятие его на оперативный учет.

Члены комиссии:

[signature]

[signature]

№ 191

[illegible] рено в соответствии с приказом КГБ при СМ С[illegible] № [illegible] и оставлено для дальнейшего хранения в архиве, в фонде секретного дело производства, со снятием с оперативно-справочного учета проходящего лица.

Пересмотрел капитан [illegible] (Райченко)

Согласен:

Нач. 2 отд. УКГБ при СМ УССР по Сумской обл.

подполковник (Резников)

IV 1951 г.

1. Фам. Бавталов

2. Имя Алмитрий

3. Отч. Никифорович.

4. Год рожд. 1909 5. Место рожд. Сумская обл. Ямпольского р-на село Журовка

6. Точное местожительство (адрес) до оккупации или до призыва в Красную Армию Сумская обл. Ямпольского р-на с. Журовка

7. Проф. (спец.) счетовод

8. Парт. В.Л.К.С.Я. 9. Нац. украин 10. Гражд. С.С.С.Р.

11. За границей был с 20.4 1942 г. по V 1945 г.

12. В каких странах проживал и что делал:

г. Штайберг в Германии рабоч. на з-де чернорабочим

Кузнецов

(фамилия, составившего карточку)

Точный адрес фильтрационного пункта 9

Село Цизар Пров.

Город

Область Бранденбург

Республ. Германия

фильтрацию прошел

с 28.6 1945 г.

по _____ 19 г.

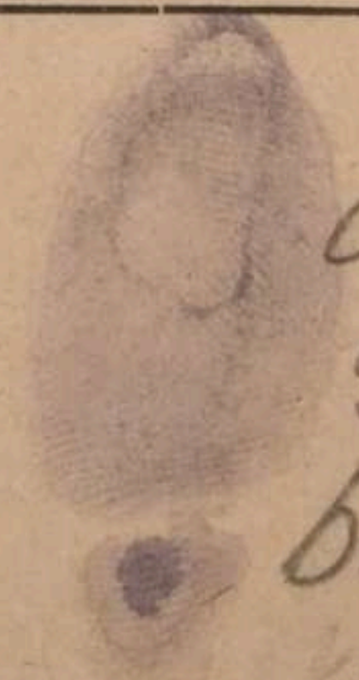

ОЧ 14 стр 954 Бовтало

Дактилооттиск указательного пальца правой руки

а) Решение фильтрац. комиссии: Направлен по месту
жительства в С.С.С.Р.

б) выбыл 1945 г. Сумская обл. Ямпольский р-он
направлен (указать точный адрес, куда
село Журовка
выбыл на жительство: село, город, район, область, республика или направлен в какой лагерь, тюрьму

в) Личное дело направлено «——» 194 г. при №

в
(точное название органа НКВД—НКГБ)

г) Разные отметки

ЗАВІРЯЮЧИЙ НАПИС

У даній справі пронумеровано 9 (дев'ять) аркушів

"16" 06 2026

Посада пров. архівіст

Підпис

Apt. 1-C-3803-1